

ΣΤΟ ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙΟ...

«Ναι, θέλετε δεν θέλετε, θα φύγετε!...»

Από τον ΧΡΗΣΤΟ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗ

Ο ΑΛΑΖΟΝΙΚΟΣ και με αποικιοκρατικό πνεύμα τρόπος, με τον οποίο η βρετανική κυβέρνηση αντιμετωπίζει το θέμα της επιστροφής των κλεμμένων Μαρμάρων του Παρθενώνα, θυμίζει πολύ έντονα το πώς συμπεριφερόταν η κυβέρνηση της Αυτού Μεγαλειότητας όταν η Ινδία, με προστάτη τον Μαχάτμα Γκάντι, αγωνιζόταν για την απελευθέρωση και την ανεξαρτησία της.

ΣΤΗ μνημειώδη ταινία του «Γκάντι» (1982), ο σερ Ρίτσαρντ Ατένμπορο μετέφερε με απόλυτη ιστορική, των γεγονότων, ακρίβεια, όλη τη διάσταση αυτής της αδυσώπητης αλαζονείας, στη σκηνή όπου εκτυλίσσεται μία από τις πιο τεταμένες συσκέψεις που έγιναν, τότε, στο σπίτι του λεγόμενου «Αντιβασιλέα» της Βρετανικής Κτήσεως της Ινδίας», λίγο μετά την απίστευτη σφαγή σε υπαίθριο χώρο στο Αμριτσάρ, όπου υπολογίζεται πως τουλάχιστον 1500 άνθρωποι εκτελέστηκαν εν ψυχρώ.

ΤΟΝ ΛΟΓΟ πήρε κατ' αρχάς ο αντιβασιλεύς λόρδος Τσέλμφορντ και είπε: «Συγχωρέστε με, κύριοι, αλλά θα πρέπει να καταλάβετε ότι η κυβέρνηση της Αυτού Μεγαλειότητας, καθώς και ο βρετανικός λαός, καταδικά-

ζουν το γεγονός. Όμως, εκείνο που θα ήθελα να κάνουμε σήμερα, είναι να έρθουμε σε κάποιον συμβιβασμό ως προς τη νέα νομοθεσία για τα ανθρώπινα δικ...».

ΤΟΝ ΔΙΕΚΟΨΕ αμέσως ο Γκάντι, και με πολύ σθεναρή φωνή τού είπε: «Επιτρέψτε μου Εξοχώτατε, αλλά η άποψή σας είναι ότι η κατάσταση έχει ξεπεράσει πια τα όρια της οποιασ νομοθετικής ρύθμισης. Νομίζουμε πως ήρθε ο καιρός να αναγνωρίσετε ότι είστε αφεντικά σε ξένο σπίτι. Και παρά τις καλύτερες, ίσως, προθέσεις των καλύτερων από εσάς, εάν επιμένετε να μας ελέγχετε, δεν υπάρχει άλλος τρόπος από το να μας ταπεινώνετε. Ο στρατηγός Ντάιερ (σ.σ.: που έδωσε την εντολή για την σφαγή στο Αμριτσάρ), δεν είναι παρά ένα παράδειγμα αυτής της αρχής, αλλά, όπως και να 'χει, πρέπει να φύγετε».

ΕΠΕΝΕΒΗ, τότε, ο κ. Κίνοκ, μέλος της βρετανικής αποικιοκρατικής διοίκησης στο Δελχί. «Με όλο τον σεβασμό, κύριε Γκάντι, αλλά χωρίς βρετανική διοίκηση, η χώρα αυτή θα βυθιστεί στο χάος».

ΓΚΑΝΤΙ: «Κύριε Κίνοκ, σας εκλιπαρώ να αναγνωρίσετε ότι δεν υπάρχει ούτε ένας λαός στον κόσμο που να μην προτιμά μια δική του, κακή κυβέρνηση, από την καλή κυβέρνηση μιας οποιασδήποτε ξένης δύναμης».

ΛΟΡΔΟΣ Τσέλμφορντ: «Κύριε Γκάντι, ακόμα και εάν η Αυτού Μεγαλειότητας ήταν σε θέση να άρει όλους τους περιορισμούς, έχει μια τεράστια ευθύνη έναντι των εκατομμυρίων μουσουλμάνων υπηκόων του, που είναι η μειονότητα σε αυτήν την επικράτεια. Και η εμπειρία μάς έχει διδάξει ότι ο στρατός και η διοίκησή του είναι απαραίτητα για τη διαφύλαξη της ειρή-

νης». (Σ.σ.: εδώ, πέφτει ο γνωστός σπόρος του «διαίρει και βασιλεύει»).

ΓΚΑΝΤΙ: «Όλα τα έθνη, εμπειρέχουν τις μειονότητές τους. Όπως όλες, θα έχει και η δική μας τα προβλήματά της. Όμως, θα είναι δικό μας πρόβλημα, όχι δικό σας».

ΒΡΕΤΑΝΟΣ αξιωματικός: «Και πώς προτείνετε να το καταστήσετε δικό σας (το πρόβλημα); Δεν φαντάζομαι να νομίζετε ότι, έτσι απλά, θα σηκωθούμε και θα φύγουμε από την Ινδία;».

ΓΚΑΝΤΙ: «Αυτό ακριβώς πιστεύω, ναι. Στο τέλος, θα σηκωθείτε να φύγετε. Γιατί 100.000 Εγγλέζοι, απλούστατα, δεν μπορούν να ελέγξουν 350 εκατομμύρια Ινδούς, εάν αυτοί οι Ινδοί αρνηθούν να συνεργαστούν μαζί σας. Και αυτό ακριβώς σκοπεύουμε να επιτύχουμε: ειρηνικά, χωρίς βία, αρνούμενοι να συνεργαστούμε μαζί σας. Θα φύγετε».

ΚΑΙ έφυγαν, πράγματι. Αλλά στο μεταξύ είχαν προκάμει, όπως πάντα, να σπείρουν τον σπόρο του «διαίρει και βασιλεύει», και εγεννήθη, ούτω πώς, το Πακιστάν. Ίσως, λοιπόν, η «ιστορική σημειολογία» αυτής της ιστορίας, να είναι ότι πράγματι, μια μέρα, θέλουν δεν θέλουν, θα επιστρέψουν τα Μάρμαρα. Αλλά με ποιο κόστος, μένει να το δούμε...

ΑΠΟΡΡΗΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΟΥΝ ΤΙ ΕΤΟΙΜΑΖΑΝ ΟΙ ΒΡΕΤΑΝΟΙ ΕΝΑΝ ΧΡΟΝΟ ΠΡΟΤΟΥ ΠΕΣΟΥΝ ΟΙ ΑΤΟΜΙΚΕΣ ΒΟΜΒΕΣ ΣΤΗΝ ΙΑΠΩΝΙΑ

Ο Τσόρτσιλ σχεδίαζε επίθεση με «βόμβες αερίων» στο Τόκιο

ΛΟΝΔΙΝΟ - Σε μια κατάφωρη παραβίαση του διεθνούς Πρωτοκόλλου της Γενεύης του 1928, ο Γουίνστον Τσόρτσιλ σκεφτόταν να χρησιμοποιήσει χημικά και βιολογικά όπλα εναντίον των δυνάμεων του Άξονα, στα τέλη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, όπως αποκαλύπτουν πρόσφατα αποκαρκτηρισμένα αρχεία. Το 1944, περίπου έναν χρόνο προτού ριξουν οι Αμερικανοί την ατομική βόμβα στη Χιροσίμα και στο Ναγκασάκι της Ιαπωνίας, οι Βρετανοί εξέταζαν το ενδεχόμενο να επιτεθούν στο Τόκιο με δηλητηριώδη αέρια, εμπρηστικές βόμβες ή και τα δύο. Παράλληλα, την ίδια περίοδο, βρετανοί και καναδοί επι-

στήμονες είχαν αναπτύξει δηλητηριώδη βέλη κατά προσωπικού, τα οποία περιείχαν θανατηφόρες τοξίνες και προοριζόνταν να χρησιμοποιηθούν εναντίον των ναζιστών. Με τον εύγλωττο τίτλο «Επίθεση στο Τόκιο με βόμβες αερίων», η έκθεση του βρετανού καθηγητή Ντ. Μπραντ για λογαριασμό της κυβέρνησης, αναλύει τα δεδομένα της περιοχής και παραθέτει τις δυνατές επιλογές.

Ο καθηγητής εξετάζει τα υπέρ και τα κατά μιας επίθεσης τον χειμώνα ή το καλοκαίρι, καθώς και με ποιον τρόπο θα προκληθούν περισσότεροι θάνατοι, και καταλήγει στη χρήση «μεγάλου αριθμού μικρών βομβών» σε πυκνοκα-

τοικημένες γειτονιές.

Πέρα από τις βόμβες με αέριο μουστάρδας ή φωσγένιο, εξαιρετικά τοξικά δηλητήρια που είχαν χρησιμοποιηθεί με φρικτές συνέπειες κατά τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, ο Μπραντ θεωρεί καλύτερη λύση τον συνδυασμό τους με εμπρηστικές βόμβες.

«Η αρχική επίθεση στο Τόκιο θα πρέπει να γίνει σε περιοχές με πολλά κτίρια, με εμπρηστικές βόμβες σε επαρκή κλίμακα ώστε να πιάνουν φωτιά μεγάλες περιοχές. Όταν θα έχουν καταστραφεί τα εύφλεκτα, ξύλινα κτίρια, η επίθεση στις συνοικίες μοντέρνου τύπου θα μπορούσε να γίνει με δηλητηριώδη αέρια», έγραφε το 1944 ο καθηγητής

Μπραντ.

Στο πλαίσιο ενός άκρως απορρήτου προγράμματος, βρετανοί επιστήμονες πραγματοποίησαν από το 1941 ως το 1944 τη λεγόμενη «Εξουσιοδοτημένη έρευνα για τη χρήση άνθρακα και άλλων δηλητηριών για βιολογικό πόλεμο». Τα βέλη θα περιείχαν εκτός από άνθρακα και ρικίνη, καταδικάζοντας όποιον έπεφτε θύμα τους σε έναν αγωνιώδη θάνατο μέσα

σε 30 λεπτά.

Είχε προβλεφθεί και μία άλλη ουσία που αναφέρεται απλώς ως «Χ» και η οποία θα επέφερε τον θάνατο μέσα σε 24 ώρες. Επίσης είχε μελετηθεί η γωνία και το είδος βόμβας που θα περιείχε τα βέλη. Εν τέλει, το όπλο απορρίφθηκε, πιθανότατα για οικονομικούς λόγους, αλλά και γιατί αμφισβητήθηκε η δυνατότητά του να προκαλέσει μαζικές απώλειες.